

har været mulig eller efter Loven har kunnet fordres af Committeeerne, saameget mindre som denne berettiger dem til — med Undtagelse af det i § 6 nævnte Tilfælde — at afgjøre Spørgsmaalene i sidste Instants.

Hvad nu disse Ansættelser angaaer, da har Revisionen — som udtaler den almindelige Dom, at de synes overensstemmende med Billighed og Statskassens Lary — kun i det Enkelte kunnet undersøge de Tilfælde, som deels i selve Forhandlingsprotocollerne deels i Correspondencen med Ministeriet have foranlediget Discussion. Iblandt disse gives der vel et Par, hvor Revisionen maaskee vilde være kommen til et andet Resultat, end Committeeerne og Ministeriet; men da der ikke mangler Grunde, som tale for den i disse tvende enkelte Tilfælde anvendte Lovfortolkning, har Revisionen ikke troet i saa Henseende at burde gjøre nogen Indstilling, navnlig ogsaa fordi den antager, at disse Tilfælde, efter den Committeeerne meddeelte udstrakte Myndighed, maae ansees endelig afgjorte.

Efter Statsbogholderiets Bøger og de af Finantsministeriet meddeelte Dplysninger har

Den 25de Januar 1854.

Unsgaard, **Formand.**

J. C. Larsen.

O. Vist, **Secretair.**

Simony.

Statskassens Udgift i Medfør af den omhandlede Lov været følgende:

Contant er udbetalt . . . 494,838 Rbd. 67 f.
og i Obligationer . . . 1,021,675 —

1,516,513 Rbd. 67 f.

men dertil bør fremdeles lægges Netto-Indtagten af Beholdningerne i de Magasiner, Hænden havde efterladt sig, idet denne Indtægt er anvendt til Dækning af endeel af den ifølge Loven indrømmede Erstatning. Denne Indtægt har udgjort

17,432 — 86 —

1,533,946 Rbd. 57 f.

Det ved Loven bevilgede

Beløb udgjorde . . . 1,700,000

og der fremkommer saaledes en Besparelse af

166,053 Rbd. 39 f.